

тъ докътъ видѣхъ васъ съвършении и всичко.
 На дръгъ-тъ иошъ са присъни на Ксенофонта,
 че Богъ мъ повелава да живѣе юще, кое той
 приказа на свои-тъ и всички са радвахъ, сла-
 ващиъ Бога. Слѣдъ това болнавий-тъ за-
 хвана да са повдига отъ болестъ-тъ, и рече
 на сынове-тъ си: чада идете си съвършете
 учение-то, и скоро са и дома завърнете да вы-
 задомиж по законно. Послѣ, откакъ имъ
 на тъкмихъ потрѣбни-тъ за въ путь, испро-
 водихъ гы съ корабъ да отидатъ за Биритъ.
 Испърво, като потеглихъ на путь, врѣ-
 ма-то бѣше тихо, и изѣтиѣ излѣзе бора
 и море-то са разигра до толко, що-то
 корабътъ потъниваше между вълни тъ; от-
 това всички-тъ дръжина, изплашени, от-
 члаехъ са за живота си. Двама-та братя
 Йованъ и Аркадій припаднахъ на молеж
 къмъ Бога и просахъ неговъ-тъ милостъ
 да гы избави отъ потопленіе. Кораблен-
 ници-тъ като глѣдахъ, че кора-та са не-
 тишава, и юще повече са усила, нахла-
 зохъ въ малкия корабъчикъ, пригответъ
 нарочно за такова брѣма, свърхомъ покритъ,
 и плавахъ накадѣ-то гы носатъ вълни-тъ,